

tion for 3 Aar siden var paatrængende nødvendig, ved jeg slet ikke, hvilket Udtryk man skal bruge for Nødvendigheden nu. Det er saaledes, at Kontoret maaler i Gulvflade $5\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ Alen, og der skal to Mennesker sidde og arbejde stadig, og om Aftenen, naar Posten kommer, væltes den ud over dette lille bitte Kontorlokale, og saa kommer Postbudene ind og skal sortere den, fordi Sorteringen paa det Tidspunkt ikke kan foregaa ude i Ventesalen, hvor den ellers foregaar — hvad jeg for øvrigt finder er ganske overordentlig uheldigt. Dertil kommer, at der er ikke Pakhusrum, saa at den store Mængde Stykgods, som kommer til Hornslet Station, ikke kan lægges i Pakhus, men man maa henvise Publikum til at rode deres Sager frem inde i Jernbanevognene, eller ogsaa maa man oplægge dem ude under aaben Himmel. Det har sikkert ogsaa været Statsbaneautoriteternes Hensigt, at der skulde foregaa en Udvidelse af Hornslet Station i den allernærmeste Fremtid, og at der skulde optages en Bevilling dertil paa Finansloven allerede i Aar, idet de, der har lejet Plads paa det Terræn, Jernbanens Terræn, som vil blive beslaglagt ved Udvidelsen, er blevet opsagt. Men da Finanslovsforslaget kom, viste det sig alligevel, at der ikke var nogen Bevilling til Udvidelsen af Hornslet Station. Jeg vil meget indtrængende henstille, om Trafikministeren ikke vil være med til at arbejde for, at denne Bevilling kunde blive optaget. Det Publikum, der bruger Hornslet Station, og de Mennesker, der arbejder under de i høj Grad indskrænkede Forhold derovre, er ildt tjente dermed.

Med Hensyn til den almindelige Lovgivning i denne Samling, som vi nu har begyndt, vil den vel ikke faa noget større Omfang, og jeg skal i alt Fald ikke opfordre Regeringen til at fremsætte Lovforslag af gennemgribende Karakter i indeværende Rigsdagssamling. Det er jo naturligt, at vi kommer til at arbejde med en Del Gengangere fra forrige Samling af mere neutral Karakter. Det, som hele Interessen i denne Samling samler sig om, er jo Arbejdet for at opretholde vor Neutralitet under den forfærdelige Krig, som raser rundt omkring os, og vi har jo ogsaa staaet som et enigt Folk i Bestræbelserne derfor. Jeg kan for øvrig fuldt ud tiltræde de meget alvorlige Ord, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte, idet han lagde alle danske Borgere paa Sinde og navnlig lagde den danske Presse det paa Sinde, at de

havde Pligt til at arbejde med til, at det Maal kan naas, at Danmark kan staa som en neutral Stat, og at vi kan opfylde vore Forpligtelser som neutral Stat under Krigen, saa at det maa kunne gaa saadan, at efter Krigen staar vort lille Hus og staar ikke mindre fast, end det gjorde før.

Der er dog en stor Reform, som jeg haaber skal blive gennemført i indeværende Samling, og det er den Sag, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte saa indtrængende om, nemlig Grundlovssagen. Det glædede mig i høj Grad at høre det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) saa afgjort slaa fast, at hele Venstre staa paa det Grundlag, som vi gik til Landstingsvalg paa, og vil være med til at faa Grundlovssagen gennemført paa det Grundlag. Det samme gælder selvfølgelig det radikale Venstre, ogsaa vi ønsker det Forslag gennemført. Jeg beklager, om Højre ikke kan være med i det Arbejde. Der er talt og skrevet saa meget om Samling i vort Folk i disse Tider, og det er ogsaa sikkert, at man har haft en stærk Følelse af, at Samfølelsen mellem alle Danske vokser under det Uvejr, som raser omkring os, men jeg synes unægtelig, at det eneste fuldgyldige Vidnesbyrd om, at denne Samfølelse er dyb og ægte, er, at man gaar med til at gennemføre en Forfatningsændring, hvorved der gives fuldkommen lige politisk Ret til alle danske Mænd og Kvinder, og det er mit Haab, at Højre maa komme med i dette, at denne Samfølelse virkelig maa være saa dyb, at Højre ogsaa maa være med i Arbejdet derpaa, og at det maa lykkes at gennemføre Grundlovssagen i denne Samling.

Maa jeg endelig gøre en lille Bemærkning i Anledning af, hvad den foregaaende Taler fremsatte om Ungdomsskolerne. Ogsaa jeg ønsker, at der skulde vokse mange Ungdomsskoler op omkring i vort Folk. Jeg beklagede i Fjor, at det Tilskud, der blev vedtaget paa Finansloven, var gjort afhængigt af, at det var de kommunale Autoriteter, der tog Initiativet med Hensyn til disse Ungdomsskoler. Jeg tror, det vilde have været heldigere, om man havde staaet fuldstændig frit. Jeg kunde have Lyst til i denne Forbindelse at spørge den højtærede Kultusminister, om der allerede er indkommet Begæringer om at faa Del i dette Tilskud, og hvorledes Stillingen i saa Henseende er ud over Landet. Jeg har en Fornemmelse af, at det gaar sløjt med Kommunernes Initiativ i saa Henseende;